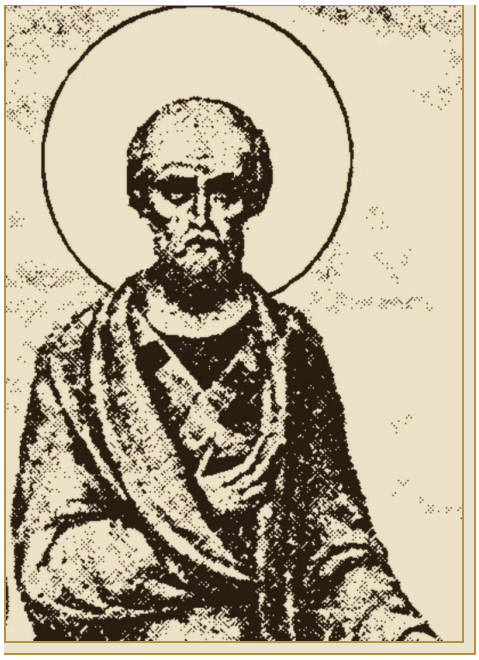

Apoštolská posloupnost

od svatého Evodia, jednoho ze Sedmdesáti, přes Antiochijský a Moskevský patriarchát až po současnost

v linii posloupnosti
NEJDŮSTOJNĚJŠÍ*
GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.‡
Biskup pro národy, z apoštolského pověření

1. Svatý Evodius, jeden ze Sedmdesáti CO

vyslán Kristem mezi Sedmdesáti kolem roku 30 po Kr. (Lukáš 10,1)
první biskup Antiochie po svatém Petrovi, kolem roku 53 po Kr.

Tato linie apoštolské posloupnosti sahá od apoštola Evodia, kolem roku 30 po Kr., až do dnešních dnů, což k roku 2026 představuje 1 996 let.

Posloupnost od svatého Evodia ke Gregoriovi IV., patriarchovi antiochijskému, sleduje seznam antiochijských patriarchů vedený Řeckým pravoslavným patriarchátem antiochijským: tentýž seznam, podle něhož Antiochijská pravoslavná církev odvozuje svou vlastní apoštolskou posloupnost od svatého Petra, prvního biskupa Antiochie, jehož nástupcem se stal svatý Evodius.

Svatý Evodius je uctíván jako jeden ze Sedmdesáti Pravoslavnou církví, která slaví jeho svátek 7. září a počítá jej mezi Sedmdesát apoštolů, uctívaných společně 4. ledna. Římskokatolická církev jej ctí jako svatého Evodia, biskupa antiochijského, 6. května. Historik Eusebios kolem roku 325 po Kr. zaznamenal, že byl prvním biskupem Antiochie po svatém Petrovi, a Apoštolské konstituce kolem roku 380 po Kr. uvádějí, že jej ustanovil svatý Petr.

Biskupská svěcení se předávala od jednoho biskupa k dalšímu v církvích uvedených níže.

Někteří biskupové v této linii jsou také uctíváni jako svatí. Značky u jejich jmen se týkají pouze svatosti života. Nemají žádný vliv na platnost kteréhokoli svěcení: každý uvedený biskup má v posloupnosti své místo rovnocenně, ať je, nebo není uctíván jako svatý.

sv. Svatý: ten, koho církev veřejně uctívá jako člověka, který vedl život heroické svatosti a nyní je u Boha, a jehož památku připomíná ve svém kalendáři. V rané Církvi byli svatí uznáváni aklamací věřících a jejich biskupů; později formální kanonizací v Římskokatolické církvi a glorifikací v Pravoslavné církvi.

bl. Blahoslavený: v Římskokatolické církvi ten, kdo byl beatifikován, což je formální krok předcházející kanonizaci.

C Jako svatého nebo blahoslaveného jej uctívá Římskokatolická církev.

O Jako svatého jej uctívá Pravoslavná církev.

CO Jako svatého jej uctívá Římskokatolická i Pravoslavná církev.

Červeně Mučedník: ten, kdo položil život za víru.

Církve se ne vždy shodují v tom, kdo je svatý. Jedna může uctívat osobu, kterou jiná neuctívá, a značky ukazují, která církev koho uctívá.

Antiochie

Antiochijský stolec, kde „nejprv … učedlníci nazváni jsou křesťané“ (Skutky 11,26), založený svatým Petrem předtím, než odešel do Říma. Biskupové a patriarchové antiochijští od svatého Ignáce, který byl nástupcem svatého Evodia, po Kyrilla V., jak jejich seznam vede Antiochijská církev.

2. sv. Ignác CO *Mučedník* 68
3. Heron I. 100
4. Kornelios 127
5. Heron II. 151
6. sv. Theofilos CO 169
7. Maximos I. 188
8. sv. Serapion CO 191
9. sv. Asklepiades CO 212
10. Filetos 218
11. Zebinos 232
12. sv. Babylas CO *Mučedník* 240
13. Fabios 253
14. Demetrianos 256
15. Amfilochios 263
16. Pavel ze Samosaty 267
17. Domnos I. 270
18. Timaios 273
19. Kyrillos 277
20. Tyrannion 299
21. Vitalios 308
22. sv. Filogonios CO 314
23. Paulinus 324
24. sv. Eustathios CO 325
25. Eulalios 332
26. Eufronios 333
27. Flakillos 334
28. Stefanos I. 341
29. Leontios 345
30. Eudoxios 350
31. sv. Meletios CO 354
32. Anianos 357
33. Euzoios 360
34. Dorotheos 370
35. Paulinus II. 371
36. Vitalios II. 376
37. sv. Flavianos I. CO 384
38. Porfyrios 404

39. Alexandros 408
40. Theodotos 418
41. Jan I. 427
42. Domnos II. 443
43. Maximos II. 450
44. Basileios 459
45. Akakios 459
46. Martyrios 461
47. Petros Valchář 465
48. Julianos 466
49. Jan II. 475
50. Stefanos II. 490
51. Stefanos III. 493
52. Kalandion 495
53. Jan Kodonatos 495
54. Palladios 497
55. Flavianos II. 505
56. Severos 513
57. Pavlos II. 518
58. Eufrasios 521
59. sv. Efrém O 526
60. Domnos III. 546
61. sv. Anastasios I. Sinajský CO 561
62. sv. Gregorios CO 571
63. sv. Anastasios II. CO *Mučedník* 599
64. Gregorios II. 610
65. Anastasios III. 620
66. Makedonios 628
67. Georgios I. 640
68. Makarios 656
69. Theofanes 681
70. Sebastian 687
71. Georgios II. 690
72. Alexandros II. 695
73. Stefanos IV. 742
74. Theofylaktos 748
75. Theodoros 767
76. Jan IV. 797
77. Job 810
78. Nikolaos 826
79. Simeon 834
80. Elias 840
81. Theodosios 852
82. Nikolaos II. 860
83. Michael 879
84. Zacharias 890
85. Georgios III. 902
86. Job II. 917
87. Eustratios 939
88. Christoforos 960
89. Theodoros II. 966
90. Agapios 977
91. Jan V. 995
92. Nikolaos III. 1000
93. Elias II. 1003
94. Georgios Laskaris 1010
95. Makarios Ctnostný 1015
96. Eleutherios 1023
97. Petros III. 1028
98. Jan VI. 1051
99. Aimilianos 1062
100. Theodosios II. 1075
101. Nikeforos 1084
102. Jan VII. 1090
103. Jan IX. 1155
104. Euthymios 1159
105. Makarios II. 1164
106. Athanasios 1166

107. Theodosios III. 1180
108. Elias III. 1182
109. Christoforos II. 1184
110. Theodoros IV. (Balsamon) 1185
111. Joachim 1199
112. Dorotheos 1219
113. Simeon II. 1245
114. Euthymios II. 1268
115. Theodosios IV. 1269
116. Theodosios V. 1276
117. Arsenios 1285
118. Dionysios 1293
119. Markos 1308
120. Ignatios II. 1342
121. Pachomios 1386
122. Neilos 1393
123. Michael III. 1401
124. Pachomios II. 1410
125. Joachim II. 1411
126. Markos III. 1426
127. Dorotheos II. 1436
128. Michael IV. 1454
129. Markos IV. 1476
130. Joachim III. 1476
131. Gregorios III. 1483
132. Dorotheos III. 1497
133. Michael V. 1523
134. Dorotheos IV. 1541
135. Joachim IV. 1543
136. Michael VI. 1577
137. Joachim V. 1581
138. Joachim VI. 1593
139. Dorotheos V. 1604
140. Athanasios III. (Dabbas) 1611
141. Ignatios III. (Attiyah) 1619
142. Euthymios III. 1635
143. Euthymios IV. 1636
144. Makarios III. (Zaim) 1648
145. Neofytos I. 1674
146. Athanasios IV. (Dabbas) 1686
147. Kyrillos V. (Zaim) 1694

Pravoslavný patriarchát

Od roku 1724 řečtí pravoslavní patriarchové antiochijští, od Silvestra po Gregoria IV., který roku 1913 během návštěvy Ruska vysvětil Alexije (Simanského) na biskupa v chrámu svaté Sofie v Novgorodu.

148. Silvestros 1724
149. Filemon 1766
150. Daniel 1767
151. Euthymios 1792
152. Serafim 1813
153. Methodios 1823
154. Hierotheos 1850
155. Gerasimos 1885
156. Spyridon 1892
157. Meletios II. (Doumani) 1899
158. Gregorios IV. (Haddad) 1906

Moskva a Amerika

Od Alexije, pozdějšího patriarchy moskevského a celé Rusi, je každý biskup vysvěcen tím, kdo je uveden před ním.

159. Alexij (Simanskij), pozdější patriarcha moskevský Alexij I. 1913
160. Ioann (Wendland) 1958
161. Joseph John Skureth 1966
162. Nils Bertil Alexander Persson 1989
163. Samuel Guido, Jr. 2004

164.

Garland F. Byers, Jr.

2013

Společná posloupnost s patriarchou moskevským

Současný patriarcha moskevský a celé Rusi, patriarcha Kirill, a biskup Byers sdílejí tutéž linii apoštolské posloupnosti od svatého Evodia až po patriarchu moskevského Alexije I. (vysvěcen na biskupa roku 1913 antiochijským patriarchou Gregoriem IV.; patriarcha moskevský v letech 1945–1970). Patriarcha Alexij I. vlastníma rukama vysvětil biskupy, od nichž obě linie pocházejí: v linii patriarchy Kirilla metropolitu Nikodima (Rotova), roku 1960; v linii biskupa Byerse metropolitu Ioanna (Wendlanda), roku 1958.

Svátost svěcení

Ordinace
17. srpna 2008, vkládáním rukou, v St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Palmerton, Pensylvánie.

Biskupské svěcení
20. dubna 2013, vkládáním rukou při slavení svaté eucharistie, v St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, která se toho dne scházela v American Legion Post 16, Slatington, Pensylvánie.

Hlavní světitel
Nejdůstojnější Samuel Guido, Jr.

Spolusvětitelé
biskup Bradley A. Varvil
biskup Michael Byus
biskup James Thompson
Osvědčení o ordinaci a o biskupském svěcení spolu s fotografiemi ze svěcení jsou uvedena na stránce O biskupovi.

Služba

Biskupské svěcení přijal 20. dubna 2013 v rámci Lutheran Orthodox Church, Inc., v níž následně sloužil jako arcibiskup diecéze Western North Carolina. Biskup Byers již s tímto subjektem není spojen.

Doktor teologie (*honoris causa*), udělený Lutheran Orthodox Church, Inc., 20. dubna 2013.

Sv. Evodius, z vyobrazení svatých apoštolů Onezifora a Evodia v ruských *Životech svatých* (Moskva, 1903–1911), ke svátku 7. září. Převzato z Wikimedia Commons, public domain; oříznuto, tónováno a zmenšeno oproti originálu.